

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΕΤΟΣ ΣΤ'.—ΤΟΜΟΣ ΣΤ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1892—1893

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας."

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' καὶ δ' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΑΡΑΤΕΤΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δο. 6
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.
Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.
Πᾶσα παρατηρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα-
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.
Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται.— Ἄνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστέλ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά.—
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.
Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι γ' ἀποστέλλουσι
γραμματῶσμον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκτον ἔτος.— Μία ἐπίσκεψις εἰς Σαλπεντιέρην. Διδασκαλία ἡλιθίων (ὑπὸ
κ. Μαρίας δὲ Ρούε).— Τὰ χροῦσά φύλλα.— Αἱ πρώται ἐξεις (ὑπὸ κ. Καλλιό-
πης Κυριακίδου).— Ἡ ἡλικία (ὑπὸ κ. Ἑλένης Γεωργιάδου).— Ἐπισκέψεις
(ὑπὸ κυρίας τοῦ κάμμου).— Ἑλληνικὴ καλλιτέχνης ἐν Αἰγύπτῳ.— Θεραπευτικαὶ
ὀμίλια.— Διάλειξις κ' Ράδου.— Ποικιλία.— Ἀλληλογραφία.— Συμβούλια.—
Συντάγμα.— Εἰδοποιήσεις.— Ἐπιφυλλίς.

ΕΚΤΟΝ ΕΤΟΣ

Αἱ ἐφημερίδες δὲν εἶναι ἐμφυγα ὄντα. Δὲν ἔχουν ζωὴν. Καὶ
ὅμως ἡ πάροδος τοῦ χρόνου βαρύνει μεγάλως ἐπὶ τῆς πλά-
στιγγος τῆς πρὸς αὐτὰς ἀπονεμομένης ἐκτιμήσεως, ἐπὶ τῆς
ἀναγνωρίσεως τῆς ἀξίας καὶ χρησιμότητος αὐτῶν.
Τὸ τέλος τοῦτο τοῦ αἰῶνος— ἵνα μεταχειρισθῶμεν καὶ ἡμεῖς
τὴν φράσιν τοῦ συρμού— καθ' ὃ τὰ πάντα τείνουσιν εἰς πα-
ρακμήν, ἀποδίδει μεγίστην δύναμιν, ἀπεριόριστον δικαιοδοσίαν
εἰς τὰς ἐφημερίδας. Αὐταὶ εἶναι αἱ ἀληθεῖς τῆς ἐποχῆς Μεγα-
λειότητες.
Καὶ ὄντως σήμερον ὅτε ἡ ἀνθρωπότης τείνει εἰς τὴν ἰσό-
τητα τῶν δικαιωμάτων, ὅτε αἱ παλαιαὶ προλήψεις διεσκαδά-
σθησαν, καὶ ὁ λαός, ἡ μεγάλη αὐτὴ καὶ ἀκατάβλητος δύναμις,
δὲν εἶναι πλέον δούλος καὶ τυφλὸν ὄργανον τῶν ἰσχυρῶν, ἀλλὰ
πεφωτισμένος ἤδη καὶ αὐτὸς μετέχει τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ἡ
ἐφημερίς ἡ μορφοῦσα τὰς ιδέας καὶ πεποιθήσεις αὐτοῦ εἶνε ἡ
ὑψίστη ἴσως προσωπικότης τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν.
Ἡ ἰδική μας Ἐφημερίς δὲν ἀξιοῖ τοιοῦτους τίτλους. Ἄλλ'
οὔτε αἰσθάνεται ἐν αὐτῇ τὴν δύναμιν καὶ τὸ σφρίγγος τῶν ἐν
τῇ πολιτικῇ παλαίστρᾳ ἀγωνιζομένων, ὑπὲρ τοῦ κοινῶ πάντοτε
καλοῦ, συναδέλφων τῆς.
Ἡ γυνὴ δὲν εἶναι κατωτέρα, ἀλλ' εἶναι διάφορος τοῦ ἀν-
δρός. Τοῦτο εἶναι ἀξίωμα τὸ ὁποῖον οὐδεμία τῶν μᾶλλον ἐλευ-
θεροφρόνων δύναται νὰ διαριλονεικῆσθαι.
Ἡ δὲ τὸ γυναικεῖον φύλον λοιπὸν προωρισμένη α' Ἐφημερίς

τῶν Κυριῶν», δὲν δύναται οὔτε τὸ αὐτὸ πρόγραμμα τῶν συν-
αδελφῶν, οὔτε τὰς αὐτὰς ἀξιώσεις, οὔτε τοὺς αὐτοὺς τίτλους,
οὔτε τὴν αὐτὴν δύναμιν νὰ διεκδικῆ.
Παρ' ἡμῖν μάλιστα, ἔνθα ἡ ἐλευθερία τῆς γυναικὸς εἶναι
τυπικὴ μᾶλλον ἢ πραγματικὴ, ἔνθα τὸ κλίμα, αἱ παραδόσεις,
ὁ μέχρι πρό τινας δεσποτικὸς βίος δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὸν ἄνδρα,
πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, νὰ διῶν καὶ ἐξετάσῃ τὴν πνευμα-
τικὴν ὑπόστασιν τῆς γυναικὸς, ὁ κύκλος τῆς δράσεως γυναι-
κειᾶς Ἐφημερίδος εἶναι λίαν περιορισμένος, τὰ ὅρια τῆς ἐνερ-
γείας τῆς λίαν ἀσφυκτικῆς.
Καὶ ἐν τούτοις τὸ τετράγωνον αὐτὸ τεμάχιον χάρτου, ὅπερ
ἐπὶ πενταετίαν ἤδη, τακτικῶς ἀνά πᾶν ὀκταήμερον φέρεται
πρὸ ὑμῶν, κατόρθωσε νὰ προσλάβῃ κάποιαν ζωὴν, βαθμηδὸν
δὲ καὶ κατ' ὀλίγον ἀπέκτησε τὴν δύναμιν νὰ συγκινή, νὰ λαλή
μὲ γλώσσαν συμπαθεῖ εἰς τὰς καρδίας σας καὶ διάφορα νὰ ἐξε-
γείρῃ ἐν αὐταῖς εὐγενῆ αἰσθήματα. Νὰ συμπάσχῃ ὅταν πάσχητε
καὶ ὡς καλὴ φίλη νὰ σᾶς ὑποδεικνύῃ τὸν κατάλληλον τῆς थे-
ραπειᾶς τρόπον. Νὰ σᾶς διδῇ ἐλπίδας ὅταν ὁ σκώληξ τῆς
ἀπελπισίας ὑποσκάπτῃ τὴν ζωὴν σας. Νὰ ὑψῆ φωνὴν ὑπὲρ
τῶν καταπατουμένων δικαιωμάτων σας. Νὰ ἀνατρέψῃ βι-
βλιοθήκας ὄλας, ὅπως ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ μεγάλου τούτου τοῦ
παραθρόντος διδασκάλου ἀντλή ἐπιχειρήματα πρὸς υπεράσπισίν
σας. Νὰ σᾶς γνωρίξῃ μετὰ τῶν ἐξοχωτέρων τοῦ κόσμου γυναι-
κῶν, τὸν βίον δὲ καὶ τὰς πράξεις τούτων νὰ σᾶς προβάλλῃ ὡς
παραδείγματα πρὸς ἀπομίμησιν. Νὰ σᾶς τέρπῃ περιηγουμένη μεθ'
ὑμῶν χωρὸς ἀγνωστός, ἐξαιρούσα καταλλήλως καὶ ἀπεικονί-
ζουσα πᾶν τὸ ἄξιον λόγου ἐν αὐταῖς. Νὰ παρακολουθῇ, ἀγρυ-
πνος αὐτὴ φύλαξ, τὴν πορείαν τῆς βίου σας καὶ προσπαθῇ νὰ
σᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ παντὸς κινδύνου. Νὰ παρίσταται μετὰ
τῶν διασημότερων παιδαγωγῶν παρὰ τὸ λίκνον τοῦ βρέφους
καὶ νὰ σᾶς παρακολουθῇ ἐν τῇ διαπαιδαγωγίᾳ τῶν μεγάλων
ἤδη τέκνων σας. Νὰ σᾶς παρακολουθῇ μετὰ τῶν ἰατρῶν καὶ
ὑγιεινολόγων συνεργατίδων τῆς εἰς τὸν κοιτῶνα φιλότου ἀσθε-

νοους. Νά είναι άμερόληπτος, δικαία, ειλικρινής, έξ ίσου διανέμουσα τās φροντίδας και την αγάπην της πρὸς πλουσίας και πτωχάς, πρὸς νέας και γραιάς, πρὸς ώραίας και μή.

Δὲν ἐδειλίασε δ' αὐτῆ, μεθ' ὅλην τὴν συντηρητικότητά της, νά πατάξῃ τὴν κατὰ τῆς ἀσθενούς γυναικὸς ὑφουμένην ἐνίοτε βαρεῖαν τοῦ τυράννου και δεσπότου ἀνδρὸς χεῖρα, ὅστις ἐν τῷ ἀδικαιολογητῷ ἐγωισμῷ του ἐκλαμβάνει ἐνίοτε—τοῦτο εἶναι ἐξαιρέσεις— και αὐτὸν τὸν οἶκον, τὸ παρὰ πάντων ἀνεγνωρισμένον τῆς γυναικὸς βασιλεῖον, ὡς πεδῖον μάχης, ἐν ᾧ ὡς ἀρχηγὸς ἀπαιτεῖ τυφλὴν πειθαρχίαν και ὑπακοήν.

Ἄλλὰ πρὸς ἐπίτευξιν πάντων τούτων, ὅπως τέλος τὸ πρῶτον και μόνον τοῦτο ἐν Ἑλλάδι γυναικείον ὄργανον προαχθῆ εἰς τὸ ἐπίζηλόν πως τοῦτο σημεῖον πόσαι φροντίδες και θυσίαι, και κόποι, και ἀγῶνες! Πόσων ἐνθουσιωδῶν φίλων ἢ πολυτίμος συνεργασία! πόσων γυναικείων διανοιῶν ἢ συγκέντρωσις! πόσων εὐγενῶν συναδέλφων ἢ ἐκθυμὸς ἐνίσχυσις και στοργικὴ ὑποστήριξις;

Εἰς πάσας και πάντας ἢ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» ἐκφράζει ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ της τās θερμότητας εὐχαριστίας της. Ἐπὶ τῆς ἐκτιμῆσεως δὲ και συμπαθείας αὐτῶν στηριζομένη ἐλπίζει, προαίοντος τοῦ χρόνου, νά καταλάβῃ και αὐτὴ θέσιν τιμητικὴν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ φύλου της, ὡς και τῆς ἐκπολιτιστικῆς ἐν Ἑλλάδι δράσεως τῶν εὐγενῶν συναδέλφων της.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΣΑΛΠΕΤΡΙΕΡΗΝ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΗΛΙΘΙΩΝ

Ἐπεθύμησα κατὰ τās ἡμέρας ταύτας τῆς προσευχῆς νά ἐπισκεθῶ τὴν Σαλπेत्रιέρην, τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο τῶν δυστυχῶν παραφρόνων, ἐν ᾧ ἡ δεσποινὶς Νικὸλ, ἡ ἀγία αὐτῆ—καίτοι λαϊκὴ— γυνὴ ἄφειροῖ τὴν ζωὴν της εἰς σκοπὸν ἀληθῶς ὑψηλὸν και ἁγίον. Ἡ δεσποινὶς Νικὸλ ἀνέλαβε νά σκορπίσῃ ἀκτίνας τινὰς φωτὸς ἐν τῷ ἐσκοτισμένῳ πνεύματι τῶν δυστυχῶν μικρῶν ἡλιθίων, τῶν ἐγκεκλεισμένων ἐν τῷ νοσοκομείῳ τούτῳ.

Εἰς ἡμέραν σκοτεινὴν και μελαγχολικὴν νά βλέπῃ τις πράγματα θλιβερά δὲν εἶναι βεβαίως εὐχάριστον. Ὑπὸ οὐρανὸν ἐστερημένον και τῆς ἐλαχίστης τοῦ φωτὸς ἀκτινοβολίας, νά εὐρίσκηται τις εἰς ἐπαφὴν μετ' ἀστυχεῖς ὑπάρξεις, μετ' ἀνθρώπους ἐστερημένους τοῦ λογικοῦ, μετ' γραιάς βαινοῦσας ἀπλανεῖ βλέμματι ἀνά τās ἀδιεξόδους ἐκείνας τῶν δένδρων συστοιχίας, ἰδοὺ ὅ,τι και τὸ πνεῦμα θορυβοῖ και τὴν καρδίαν καθιστᾷ περιλυπὸν.

Ἐὰν μοι ἔλεγον ὅτι μετὰ τὴν εἰς Σαλπेत्रιέρην ἐπίσκεψίν μου, ἡ ζωὴ θά μοι ἐφαίνετο καλλιτέρα, καιτοι ἐξετάζομένη διὰ μέσου τοῦ ἀπογοητευτικοῦ πρίσματος τῶν ἀνθρωπίνων ἀθλιότητων, ἤθελον ἐκπλαγῆ. Καὶ ἐν τούτοις τοιαῦται ἦσαν αἱ ἐκείθεν ἐντυπώσεις μου, ἃς θά προσπαθῆσω νά μεταδώσω και εἰς τās ἀναγνωστρίας μου, και δι' ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν δικαιούται νά γράψῃ ἐπὶ τῆς μετόπης, οἷον δήποτε πένθος και ἀπελπισίαν περικλειούσης θύρας, τὸ διαβόητον ἐκεῖνο: «O voi che intrate, lasciate ogni speranza» τὸ ὅποιον ὁ Δάντης ἔγραψεν ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Κολάσεως του.

Βαρυτάτη ἐν τούτοις μελαγχολία περιβάλλει τὴν ἀτμόσφαι-

ραν τῆς πόλεως ταύτης, τῆς ἐκτισμένης ἐν τῷ κέντρῳ τῆς μεγάλῃς τῶν Παρισίων πόλεως. Κῆποι ἀπέραντοί συμμετρικῶς διαγραφόμενοι, διατέμνονται ὑπὸ συστοιχιῶν δένδρων, ὑπὸ τὴν μελαγχολικὴν σκιάν τῶν ὁποίων κἀθηναι γραιαὶ γυναικες, μετὰ μέλη παράλυτα ἢ τὴν διάνοιαν ἐσκοτισμένην.

Αἱ ὀνομασίαι τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς Σαλπेत्रιέρης εἶναι παράδοξοι, αἱ μόναι δ' ἃς παντὸς εἶδους παράφρονες ἀναμιμνήσκονται πάντοτε ὡς συνδεομένας μετὰ ἀντικειμένων ὠφελίμων και ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ζωὴν αὐτῶν. Οὕτως ὑπάρχει: ὁδὸς Ἐκκλησίας, ὁδὸς νοσοκομείου, ὁδὸς μαγειρείων, ὁδὸς ἱματιοφυλακείων...

Πᾶσαι αὐταὶ αἱ ὁδοὶ δίδουσι εἰς τās ἀτυχεῖς φρενοβλαβεῖς, αἵτινες διέρχονται τὸν βίον τῶν ἐντὸς τοῦ νοσοκομείου τούτου, τὴν ἰδέαν ἀληθοῦς πόλεως, ἐν ἣ πιστεύουσιν ὅτι ζῶσι. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀκτίς ἡ τελευταῖον ἐν τῇ διανοίᾳ μας σβυνομένη εἶναι ἢ τῆς φαντασίας, αἱ δυστυχεῖς παράφρονες θεωροῦσιν ἴσως τās μελαγχολικὰς τῶν ὁδῶν ὡς τὰ κεντρικώτερα Παρισινὰ βουλεβάρτα.

Εἶπον ἀρχομένη τῆς μελέτης μου ταύτης, ὅτι ἐπεθύμουν νά γνωρίσω τὴν ἀξιοθαύμαστον διευθύντριαν τῶν σχολείων τῆς Σαλπेत्रιέρης, ἧς τὸ ὄνομα κατέστη διάσημον καθ' ὅλον τὸν κόσμον. Ἐπιλοδοῖε ὁ κάλαμός μου νά τὴν σκιαγραφῆσῃ, ὡς ἐπιθυμοῦσι καλλιτέχναι τινὲς νά ἀποθανάτισωσι διὰ τοῦ χρωστικῆς τῶν, πᾶν ὅ,τι ἐμποιεῖ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν μεγάλῃν ἐντύπωσιν.

Καὶ εἶναι ἀληθῶς θαυμαστὸν πρᾶγμα νά βλέπῃ τις τὴν γυναικα ταύτην, τὴν γεννηθεῖσαν εἰς ἀριστοκρατικὴν οἰκογένειαν, και πεπρωτικὴν διὰ τῶν εὐγενεστέρων και λεπτοτέρων ἐνστικτῶν, μετ' πνεῦμα και εὐφυίαν ἀπαράμιλλον περιεστοιχισμένην παρὰ κορασιδῶν πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἃς ἀποκαλεῖ τέκνα της, και τῶν ὁποίων αἱ πλείσται μόνον τὴν λέξιν «μητέρα» δύναται νά ἀρθώσωσι. Καὶ τὸν τίτλον τοῦτον ἀπονέμουσι δικαίως πρὸς ἐκείνην, ἣτις ἀναπληροῖ παρ' αὐταῖς καθήκοντα τῆς φυσικῆς μητρὸς, ἣτις τās ἐγκατέλειψε, ἣτις τās ἐκλείσεν ἐκεῖ, ἵνα ἀπαλλαγῆ τοῦ βάρους και τῶν ἐνοχλήσεων τῆς ἡλιθιότητός των.

Ὡ! μετὰ πόσης στοργῆς τῇ ἀποδεικνύουσι τὴν εὐγνωμοσύνην των αἱ δυστυχεῖς αὐταὶ τῆς τύχης ἀπόκληροι! Πῶς τὴν θωπεύουσι και τῆς ἀσπάζονται τās χεῖρας και δακρύουσι στρέφουσαι πρὸς αὐτὴν βλέμματα, ἐν οἷς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀκτινοβολεῖ και ἀκτίς φωτὸς πνευματικοῦ.

Ἡ δεσποινὶς Νικὸλ ἀνέλαβε τὸν ὑπεράνθρωπον τοῦτον ἀγῶνα, εἰς ὃν ἀφιέρωσε τὴν ζωὴν της, τὴν νεότητά της, τὸ μέλλον της, οὐδεμίαν ἄλλην ἀμοιβὴν φιλοδοξοῦσα ἢ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἐπιτυχίαν. Ἡ μέθοδός της θαυμασία ἐν τῇ ἀπλότητί της εἶναι ἀξία διαδόσεως. Συνίσταται ἐν τῇ ἀλλεπαλληλῳ ἐξεγέρσει τῶν αἰσθήσεων. Ὁ ἡλίθιος δὲν διακρίνει ὅ,τι βλέπει. Μόλις κατορθοῖ νά ἀντιληφθῆ τὴν μεταξὺ ἡμέρας και νυκτὸς διαφορὰν. Ἡ δεσποινὶς Νικὸλ ἀρχεται τῆς ἐξεγέρσεως τῶν αἰσθήσεων διὰ τῆς προσηλώσεως τοῦ βλέμματός. Δεικνύει εἰς τās ἡλιθίους μαθητριάς της κερωματισμένην τινὰ εἰκόνα, περυστωσάν ἐν μόνον πρόσωπον. Κατ' ἀρχὰς ἡ ἡλιθίος κόρη μένει ἀπαθὴς πρὸ αὐτῆς, ὡσεὶ οὐδὲν βλέπουσα. Τὴν εἰκόνα αὐτὴν τῇ ἐπιδεικνύει καθ' ἐκάστην ἐπὶ ἓνα, δύο ἢ τρεῖς κατὰ συνέχειαν μῆνας. Ἡ μικρὰ ἐπὶ τέλους κατορθοῖ νά προσηλώσῃ τὸ βλέμμα της ἐπ' αὐτῆς, νά ἀντιληφθῆ τās γραμμὰς, νά

ἐνοήσῃ τὴν ἔκφρασιν. Τὴν ἐπαύριον ἐπαναβλέπουσα αὐτὴν, δεικνύει σημεῖα χαρᾶς και ποῖας τινος συγκινήσεως.

Τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς συγκινήσεως ἀναμένει ἐναγωνίως ἡ δεσποινὶς Νικὸλ, δι' αὐτοῦ θά ἐξεγείρῃ τὴν αἴσθησιν τῆς ἀκοῆς, βραδύτερον δὲ και τοῦ λόγου. «Εἶναι ώραῖον» λέγει τότε πρὸς τὴν παράφρονα, τίς οἶδε ποσάκις ἐπαναλαμβάνουσα τὴν φράσιν ταύτην, μέχρις οὗ ἡ μικρὰ ἐξοικειωθῆ νά ἀρθρῶνῃ τὴν φράσιν ταύτην διὰ πᾶν ἀντικείμενον τὸ ὅποιον προκαλεῖ τὴν προσοχὴν της ἢ ἐκπλήττει τὴν ὄρασίν της.

Αἱ τάξεις των εἶναι θαυμασιῶς διωργανισμένα. Πλὴν τῶν ἐδωλίων και τῶν γραφείων ὑπάρχει εἰς πῖναξ ἐπὶ τοῦ ὁποίου αἱ μᾶλλον προωδευμένα γράφουσι καλλιγραφικώτατα τās φράσεις, ἃς γνωρίζουσι. Ἐπὶ τραπέζης ὑπάρχουσι καρποὶ και ἄνθη ἐκ κηροῦ, τῇ βοηθεῖ τῶν ὁποίων αἱ ἡλίθιοι μανθάνουσι τὰ σχήματα και χρώματα, και τὰ ὁποῖα πολλὰ ἐξ αὐτῶν ζωγραφίζουσι μετὰ καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας. Διδάσκονται ἐπίσης νά διακρίνωσι τās διαφορὰς κινήσεις και τās ἐκφράσεις τῆς φυσιογνωμίας, τās διερμηνεύουσας τὰ διάφορα ψυχικὰ αἰσθήματα. Διακρίνουσι τὸ ἐπιφώνημα τοῦ θαυμασμοῦ, ἀπὸ τῆς ἀποστροφῆς, τοῦ φόβου, ἢ τῆς ἀηδίας, εἶναι δὲ μέγα τοῦτο κατόρθωμα, ἐὰν ὑπολογίσῃ τις ὅτι αἱ πλείσται ἐξ αὐτῶν εἰσῆλθουσι ἐν τῇ Σαλπेत्रιέρῃ ἐν καταστάσει ἀναισθησίας βρέφους και ὄχι νηπίου.

Μεταβαίνομεν εἰς τὴν τάξιν τῆς ραπτικῆς. Εἰς τὸ ἄκρον τραπέζης δύο κορασιδες κατασκευάζουσι μετὰ θαυμασίας και δεξιωτάτης ταχύτητος ἄνθη τεχνητά. Κύκλω δὲ τῆς τραπέζης ἄλλαι ράπτουσι ώραίας μικρὰς παιδικὰς ἐσθῆτας διὰ τὰ βρεφοκομεία τῶν Παρισίων.

Οὕτω ἡ δεσποινὶς Νικὸλ δὲν περιορίζεται μόνον εἰς φωτισμὸν τοῦ πνεύματος τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἀφυπνίζει και τὴν καρδίαν των, διδάσκουσα αὐταῖς—πρᾶγμα ὅπερ ἤθελε φησὶ ἀπίστευτον—ὅτι ὑπάρχουσι ὄντα δυστυχέστερά των εἰς τὰ ὅποια αὐταὶ διὰ τῆς ἐργασίας των προσφέρουσι βοήθειαν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἀνεχωροῦμεν ἐξ ἡ ἐπτά μικρὰ ἡλίθιοι μᾶς περιεστοιχίζουσι, ἐξετάζουσαι μετὰ περιεργείας τās ἐσθῆτας μας και ἰδίως τὸ ἐκ χανδρῶν πεποικιλμένον ἐπανωφόριόν μου, τὸ ὅποιον ἔψαυσα μετὰ χαρᾶς, μεθ' ὃ ἤρχισαν νά χειροκροτῶσι.

Ἄ! μικρὰ φίλτρσκοι! εἶπε θωπεύουσα αὐτὰς ἡ δεσποινὶς Νικὸλ. Αἱ μικρὰ ἐγέλων και ἐφκίνοντο ποθοῦσαι νά ἐκδηλώσωσι τὸ εἰς πάντα ἄνθρωπον ἔνστικτον τῆς πολυτελείας, τὸ ὅποιον τās ἔκαμνε νά ἐπιθυμῶσι ὅ,τι ταῖς ἐφαίνετο ώραϊότερον τῶν ἐκ κυανοῦ βαμβακεροῦ ὑφάσματος φορεμάτων των.

Πῶς νά μὴ θαυμάσῃ τις τὴν ἀκαταπύνητον ἐνεργητικότητα τῆς γυναικὸς ταύτης, ἣτις ἐτάφη ζωσα ἐν τῷ ἀσύλῳ τούτῳ τῶν ἀσθενῶν, ἐν τῇ σκοτεινῇ αὐτοῦ ἀτμόσφαιρᾳ, ἣν διασχίζει, ὡς μόνη ἀκτίς φωτὸς ἐν καταιγίδι, ἢ ἐλπὶς τῆς ἀποδόσεως ἔστω και ἱκανὸς λογικοῦ εἰς τὰ δυστυχῆ ἐκεῖνα παιδιὰ.

Νά ζῆ τις πάντοτε ἐκεῖ! μετὰ τὸ φάσμα τῆς παραφροσύνης πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐν τῷ μέσῳ ἀποκλήρων ὑπάρξεων, παρ' αἱ ἡ φυσικὴ δυσμορφία ἀνταποκρίνεται συνεχῶς εἰς τὴν πνευματικὴν ἀτονίαν, εἰς τὴν κτηνώδη ἔκφρασιν! Κεφαλαὶ γιγάντιοι φερόμεναι ἐπὶ λαμιῶν λιποσάρκων και σωματῶν σκελετωδῶν ἢ τάνανθλιον σώματα εὐρωστα και ρωμαλέα φέροντα κεφαλήν πεπλατυσμένην! Οὐδέποτε βεβαίως ὁ σταυρὸς τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς ἐτέθη ἐπὶ στήθους φέροντος αὐτὸν τὸσον ἐπαξίως, ὅσον ἡ δεσποινὶς Νικὸλ. Ὁ ἀκατάπτωτος τῆς γυ-

ναϊκὸς ταύτης ἠρωισμὸς εἶναι ἀνώτερος τῆς ὑψηλῆς τιμῆς, ἣν ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τῇ ἀπένειμεν εἰς ἐνδειξιν ὑπερτατοῦ σεβασμοῦ και ἐκτιμῆσεως.

Παρίσιον,

Μαρία δε Ρουτ

ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΦΙΛΙΑ

Ἐψαλλεν ἄσματα, ἄτινα τὰ πτηνὰ τῆς εἶχον μάθει, ἀλλὰ τὰ ἔψαλλε γλυκύτερον και αὐτῶν τῶν πτηνῶν. Ἐπαίξε τὸ μετὰ κροτάλλων τύμπανόν του ὡς χορευτῆς βοεμὸς, ἀλλ' οὐδέποτε δάκτυλοι ἀθιγγάνου ἔψαυσαν μετὰ τόσης γλυκειᾶς ἀρμονίας τὸ τεταμένον δέρμα τοῦ ὄργάνου του. Καὶ περιήρχοντο τās ὁδοὺς ὡς μόνον σύντροφόν των ἔχοντες τὴν μουσικὴν των. Τίνες ἦσαν; Ἡ ἐρώτησις αὕτη θά τοὺς ἔφερεν εἰς μεγάλην ἀμυχανίαν.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐνθυμοῦντο καλῶς ἦτο, ὅτι οὐδέποτε ἐκοιμήθησαν ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' οὐτε ἔφαγον εἰς τράπεζαν. Οἱ εἰς οἰκίας κατοικοῦντες ἄνθρωποι και τρώγοντες ἐπὶ τραπεζομανδύλων δὲν ἦσαν τῆς οἰκογενείας των. Ἄλλως τε δὲν εἶχον οὐτοὶ και οἰκογένειαν. Μικροί, πολὺ μικροί, ὥστε μόλις ἠδύναντο νά ὀμιλήσωσι συνητηθῆσαν καθ' ὁδόν, ἐκεῖνη ἐξερχομένη θάμνων, ἐκεῖνος προβάλλων ἐκ τάφρου—ἐν οἷς τερατώδεις μητέρες τὰ εἶχον ἐγκαταλείψει—και παρευθὺς τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς χειρὸς ἀνέλαβον γελῶντα νά διανύσωσι μαζί τὸν δρόμον τῆς ζωῆς.

Ἐβρεχεν ὀλίγον τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην. Ἄλλὰ μακρὰν, ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὄχθης ὁ ἥλιος διατρυπῶν τὰ νέφη ἐχρυσίζει τὴν γῆν. Τὰ μικρὰ ἐβάδισαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἡλίου, και ἔκτοτε εἶχον ὡς δρομολόγιον τὸ μέρος, ἔνθα ὁ ἥλιος ἔλαμπε και ἡ φύσις ἦτον ώραία. Βεβαίως θά εἶχον ἀποθάνει τῆς πείνης και τῆς δίψης, ἐὰν διαυγεῖς ρύακες δὲν διέσχίζον τοὺς ἀγρούς και ἐὰν καλαὶ χωρικά γυναικες δὲν τοῖς ἔδιδον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τεμαχίον ἄρτου, ὅπερ ἐθεώρου πολὺ ξηρὸν διὰ τὰ ζῶα των.

Ἦτο ἀληθῶς σκληρὸν νά βλέπῃ τις τὰ ἀτυχῆ ταῦτα μικρὰ τὸσον ἰσχνὰ και ὠχρά. Ἐσπέραν δὲ τινὰ χειμερινὴν τὸσον ἐκρύωναν εἰς τὴν ὑπαίθριον κλίνην των, ὥστε ἦνωσαν τὰ στόματα των εἰς ἀσπασμὸν και οὕτω διὰ τῆς μεταδόσεως τῆς ἀναπνευστικῆς θερμότητος, ἠσθάνοντο ὀλιγώτερον τὸ ψῦχος και ἦσαν περισσότερον εὐτυχῆ.

Ναί! ἦσαν εὐτυχῆ, διότι ἠγαπῶντο. Καὶ οὐδεμίαν δυστυχίαν δύναται ἐν τῷ κόσμῳ νά καταπνίξῃ τὴν τοῦ ἔρωτος γλυκύτητα. Καὶ αὐτὰ τὰ διάτρητα ράχη των ἐπρωτίμων ἦδη πολυτίμων ἐνδυμάτων, ἀφοῦ ἡ ἀγάπη των και αὐτὰ ἀκόμη ἐξωραΐζε. Περιεφέροντο ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον ἐκεῖνη ψάλλουσα, ἐκεῖνος παίζων τὸ τύμπανόν του. Ἐὰν τοῖς ἔδιδον πεντάλεπτά τινα ἦσαν εὐτυχῆ, ἀλλὰ δὲν ἐλυποῦντο και ὅταν δὲν τοῖς ἔδιδον τίποτε. Δὲν εἶναι δύσκολον πρᾶγμα νά κοιμηθῆ τις μετὰ κενὸν στόμαχον, ὅταν ἔχη τὴν καρδίαν πλήρη ἀγάπης.

Μίαν φορὰν ἐν τούτοις περιέστησαν εἰς μακρὴν ἀπελπισίαν. Ὁ καιρὸς ἦτο παγερὸς και πρὸ τῶν ἡμερῶν οὐδὲν εἶχον φάγει, μετὰ κλονιζόμενα δὲ βήματα εἶχον διευθυνθῆ εἰς ἀκτοῖκητόν τινα και ἀνευ θυρῶν καλύβην, ἐκτεθειμένην εἰς πάντα ἀνεμόν. Ὅσον και ἂν συνωθούντο και ἂν συνεσφίγγοντο τὸ ἐν παρῶ τὸ ἄλλο ἔτρεμον ἐν τούτοις και ἐφρικίων ἐκ τοῦ ψύχους. Καὶ τὰ ταλαίπωρα σὺν τῇ ἀπελπισίᾳ τῆς σήμερον εἶχον και τὴν

Ἡ ἡλακότης, ἦν σήμερον καταφρονούμεν, ἦτον εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους διὰ τε τὰς βασιλίσσας ὡς καὶ τὰς πτωχὰς χωρικός, διὰ τὰς ὠραίας καὶ τὰς δυσσεδεῖς, διὰ τὰς νέας καὶ τὰς γραιάς, τὸ ὄπλον καὶ ἡ ἀσπίς τῆς γυναικός. Ἦτο ἡ σωματοφύλαξ ἐνταυτῷ δὲ καὶ ὁ παράγων τῆς οἰκιακῆς εὐμαρείας, ἡ σύντροφος ἐν τῇ μοναξίᾳ, τὸ γόητρον τῶν χειμερινῶν ἐσπερίδων, τὸ ἔμβλημα τῆς γονίμου καὶ μακροθύμου ἐργασίας.

Τόσον ἀχώριστος ἀπὸ τὴν γυναῖκα ἦτο ἡ ἡλακότης ὥστε καὶ αἱ θεαὶ αὐταὶ τῆς ἀρχαιότητος αἱ τε Ὀλύμπια καὶ καταχθόνιοι εἰκονίζονται φέρουσαι ἡλακότην. Αἱ Μοῖραι, γυναικεῖαι τοῦ Ἄδου θεότητες, φέρουσιν πάντοτε ὡς ἔμβλημα ἡλακότην, δι' ἧς κατὰ τὴν μυθολογίαν παρασκευάζουσι τὸ νῆμα τοῦ ἀνθρώπινου βίου, ὅπερ ἡ Κλωθὴ κλῶθει, ἐνῶ ἡ Λάχεσις περιστρέφει τὴν ἡλακότην καὶ ἡ Ἄτροπος κόπτει.

Καὶ αἱ Νόρραι, Σκανδιναυκῆ γυναικεῖαι θεότητες προίστανται ἐπίσης κλωθούσαι ἐπὶ ἡλακότης τὸ νῆμα τῆς ζωῆς. Τὰ ὀνόματα ἐκείνων εἶναι Οὐρδὰ ἧτοι παρελθόν, Βεράνδη ἧτοι παρὸν καὶ Σκάλδα ἧτοι μέλλον.

Ἡ ἡλακότης ἐχρησίμευσεν ὡς ὑπόθεσις θαυμασιῶν εἰκόνων τῶν ἐξοχωτέρων Εὐρωπαίων ζωγράφων. Εἰς τὸ ἐν Φλωρεντίᾳ ἀνάκτορον Πίττη ὑπάρχει ὠραία τοῦ Ραφαήλ εἰκὼν παριστάουσα τὰς τρεῖς Μοῖρας.

Ἡ ὠραιότερα δ' εἰκὼν τοῦ Βελσκούεζ ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Μαδρίτης εἶνα: «αἱ κλιώστριαί» του.

Ἡ ἡλακότης τοῦ γάμου ἀνεπλήρου παρὰ ταῖς ἀρχαίας τὸ νυμφικὸν κἀνίστρον τῶν συγχρόνων, ἦτο δὲ τὸ σύμβολον τῶν οἰκογενειακῶν ἀρετῶν. Τὸ μόνον ἐγκώμιον τὸ ὁποῖον ἔκαμον εἰς τιμὴν τῆς Λουκρητίας μετὰ τὸν θάνατόν της ἦτο ἡ ἐξῆς ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς ἐπιγραφή: «Domum mausit, Lanam ficit» (Ἐμενεν οἶκος καὶ ἔκλωθεν ἕρια). Ὅπισθεν τῆς νύμφης ἔφερον πάντοτε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡλακότην, ἵνα ὑποδεικνύωσιν αὐτῇ τὰ μετὰ τὸν γάμον καθήκοντά της.

Ἐλένη Γεωργιάδου.

ΕΠΙΣΚΕΦΕΙΣ

Οὐδέποτε νεάνις πρὸ τῆς εἰκοσαετοῦς αὐτῆς ἡλικίας μεταβαίνει μόνη εἰς ἐπίσκεψιν, ἀναπληροῦσα, οὕτως εἶπειν, τὴν μητέρα. Ἐπισκέπτεται μόνον συμμαθητριάς ἢ φίλας, ἀλλὰ καὶ παλιν συνοδουμένη ἢ ὑπὸ ὑπηρέτου ἢ ὑπὸ τῆς παιδαγωγῶς της. Νεώτερα τῶν εἰκοσι πέντε ἐτῶν δὲν ἔχει ἴδιον ἐπισκεπτήριον. Συνοδουσα τὴν μητέρα της εἰς ἐπισκέψεις γράφει ἐν τῷ ἐπισκεπτηρίῳ ἐκείνης διὰ μολυβδοκονδύλου τὰς λέξεις: μετὰ τῆς θυγατρὸς της. Ἐὰν εἶναι ὄρφανή μητρός, τότε γράφει τὰς αὐτὰς λέξεις εἰς τὸ ἐπισκεπτήριον τοῦ πατρός της ἢ μετὰ τῆς ἀδελφῆς της εἰς τὸ ἐπισκεπτήριον ἐγγάμου ἀδελφῆς. Ἐπίσης δὲν δέχεται ἐπισκέψεις, ἐὰν ἡ μήτηρ ἢ προεχύτερα τις συγγενὴς ἢ τοὐλάχιστον ἀδελφός δὲν εὐρίσκειται ἐν τῷ οἴκῳ.

Ἐὰν δυστύχημα τι συμβῇ εἰς φιλικὴν οἰκογένειαν, ἐν ᾗ ὑπάρχουσι νεανίδες φίλαι της, δύναται τότε καὶ αὐτὴ νὰ συνοδεύσῃ τὴν μητέρα της παρὰ τῇ πενθούσῃ οἰκογενεῖᾳ, φέρουσα πάντοτε μέλαν φόρεμα καὶ ἀποφεύγουσα νὰ ὁμιλῇ εἰς τὰς πενθούσας διὰ νεανικῆς διασκεδάσεως, ἢ ἰδικῆς της εὐχαρίστους ἐντυπώσεις. Συνοδεύει ἐπίσης τὴν ἰδίαν μητέρα εἰς ἐπισκέψεις εὐχαριστηρίους, κατόπιν χοροῦ ἢ γυμνασίου ἀποφεύγει ὅμως νὰ συνοδεύῃ αὐτὴν εἰς ἐπισκέψεις ἐντελοῦς ἐθιμοτυπίας, αἰτίνης οὐδεμίαν τέρψιν καὶ εὐχαρίστησιν προσενόουσι.

Ἐὰν φίλη της ἀναγγεῖλῃ αὐτῇ εὐχάριστον τῆς μνηστείας της εἰδήσιν, ἐπισκέπτεται βεβαίως αὐτὴν ἵνα τὴν συγχαρῇ, ἀποφεύγει ὅμως νὰ ἐκφέρῃ κρίσεις περὶ τοῦ μνηστήρος ἢ νὰ φαίνεται ἀδιάφορος διὰ τὴν χαρὰν τῆς φίλης της. Αἱ ἐπισκέψεις αὐταὶ ὅση οἰκειότης καὶ ἂν ὑπάρχῃ μεταξύ φίλων δὲν παρατείνονται ποτε πέραν τῆς ἡμισέας ὥρας.

Ἦδη ὅτε ἀπανταχοῦ σ' ἐλθὼν ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια τῆς καθ' ὠρισμένην ἡμέραν ὑποδοχῆς, ἡ κόρη τῆς οἰκογενείας βοηθεῖ μεγάλως τὴν μητέρα εἰς τὰ πρὸς τοὺς ἐπισκέπτας καθήκοντά της. Ἐὰν βλέπῃ κυρίαν τινὰ ἀπομονουμένην καὶ ἄγνωστον μετὰ τῶν λοιπῶν, σπεύδει πλησίον της, ἀνταλλάσσει μετ' αὐ-

τῆς φιλόφρονος λέξεις, φροντίζει νὰ τὴν συστήσῃ πρὸς τὰς λοιπὰς, τέλος ἀναπληρῶσιν τῆς μητρός ἔλλειψιν καὶ παρίσταται ὡς ὁ ἀγαθὸς ἄγγελος τῆς αἰθούσης.

Ἐν γένει δὲ εἶτε δεχομένη εἶτε ἀποδίδουσα ἐπίσκεψις νεάνις καλῶς ἀνατιθραμμένη δὲν λαμβάνει ποτὲ μέρος εἰς συνομιλίαν, ἐν ᾗ κωλογοῦσιν ἢ κατακρίνουσι τρίτους, ἐν γένει δ' εἰς πολιτικὰς ἢ ἐπιστημονικὰς συζητήσεις. Εἶναι νέα ἐτι, ὥστε ἡ γνώμη της νὰ δύναται νὰ βεβύνη ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς συζητήσεως, ἀποκτῆ δ' ἀσυνεδήτους ὡς ἐκ τῆς ἀπερισκέψιας της ἔχθρους, οἵτινες δύνανται νὰ ἀποδοῦσι λίαν ἐπιζήμιον διὰ τὴν ὑπόληψίν της.

Αἱ γυναῖκες ἐν γένει καὶ αἱ νεάνιδες ἰδίᾳ οφείλουσι νὰ ἀκούωσι πολλὰ, ἀλλὰ νὰ λέγουσιν ὀλίγα, ἔχουσαι πάντοτε ὑπ' ὄψει τὸ ἀρχαῖον σοφὸν λόγιον. Γυναῖκα κί κόσμον ἢ σιγὴ φέρει κυρία τοῦ κόσμου.

ΕΛΛΗΝΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικὴ παροικία θὰ δεχθῇ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν ἐπίσκεψιν τῆς γνωστῆς ἀνὰ τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον Ἑλληνίδος καλλιτέχνιδος κ. Ἀθηνᾶς Σερεμέτη.

Δὲν ἀμφιβάλωμεν ὅτι τὸ καλλιτεχνικὸν ἄλγαντον τῆς Ἑλληνίδος μας θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως καὶ παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικῶν παροικιῶν, αἵτινες πάντοτε διεκρίθησαν διὰ τὴν φιλομουσίαν των ὡς καὶ διὰ τὰ ἀρχαιῶν των πατριωτικὰ αἰσθήματα. Τὴν συμπαθεῖ καλλιτέχνιδα κυρίαν συνοδεύουσιν αἱ εὐχὰς τῶν πολλῶν ἐνταῦθα φίλων καὶ θαυμαστῶν της εἰς τὴν ἀνὰ τὴν Αἰγύπτου καλλιτεχνικὴν ταύτην περιόδειαν της.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ
ΕΝ Τῷ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚῷ ΣΥΛΛΟΓῷ ΠΑΡΝΑΣΣΩ

Ὁραίαν ἀρχὴν, τὴν τῶν ἀνὰ πᾶν Σάββατον θρησκευτικῶν ὁμιλιῶν, ἐνεκαίωσεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος τὸ συμβούλιον τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσῶ.

Εἰς τοῦτο συνετέλεσε μεγάλως ὁ παρ' ἡμῖν Γυναικεῖος ἐκπαιδευτικὸς Σύλλογος, τῇ προτάσει τοῦ ὁποῖου ὁ Παρνασσὸς διὰ τῆς ἐγνώσμενης τοῦ Προεδρείου του δραστηριότητος προέβη ἀμέσως εἰς ἐκλογὴν τῶν ρητόρων, καὶ εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου μέτρου.

Ἀπαρχὴν τῶν θρησκευτικῶν τούτων ὁμιλιῶν ἐποιήσατο κατὰ τὸ προπαρελθὸν Σάββατον ὁ διαπρεπὴς τῆς Θεολογίας καθηγητῆς κ. Διομήδης Κυριακός, δι' ὠραίας καὶ ἐμβριθεστάτης ἀναπτύξεως τῆς ἐπὶ τοῦ ὅρους ὁμιλίας τοῦ Ἰησοῦ.

Περὶ τῆς χθεςινῆς τοῦ γνωστοῦ καὶ διαπρεποῦς παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικοῦ ρήτορος κ. Μισχάκη ὁμιλίας θέλωμεν γράψαι εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΡΑΔΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ νεαρὸς φιλόλογος καὶ συγγραφεὺς κ. Κ. Ράδος ἐποίησατο ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας καλλιεπῆ καὶ ἐνδιαφέρουσαν διαλέξιν περὶ τοῦ ἄρτι ἀποθανόντος Γάλλου ναυάρχου Ζουριέν δὲ λα Γραδιέρ, οὗ τὸ σύγγραμμα τότεν γλαυρωδὸς μετέφρασεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γλῶσσαν ὁ κ. Ράδος.

Τὸ πολυπληθὲς ἀρκατῆριον ἐχειρακρότησεν ἐνθουσιωδῶς καὶ συνεχάρη ἀπὸ καρδίας τὸν εὐγλωττον ρήτορα.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Παράδοξον χορευτικὸν ἔθιμον. Ἐν τῇ μεσημέρῳ Γαλλίᾳ ὑπάρχει παράδοξον χορευτικὸν ἔθιμον, τὸ ὁποῖον οἱ Γάλλοι δοκιμάζουσι νὰ εἰσαγάγωσι καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῆς Γαλλίας πόλεις. Πᾶς χορευτὴς μεταβαίνει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, φέρων μετ' ἑαυτοῦ ἄνην τινὰ τεχνιτὰ. Ἐξ αὐτῶν προσφέρει ἀνὰ ἐν πρὸς τὰς χορευτριάς, μετ' ὧν ἐπιθυμεῖ νὰ χορεύσῃ. Αὗται θέτουσι τὸ ἄνθος ἐπὶ τῆς ζώνης των, καὶ οὐδεὶς ἄλλος ζητεῖ παρ' αὐτῶν τὸν χορὸν ἐκεῖνον. Μετὰ τὸν χορὸν ἡ χορευτρία ἐπιστρέφει τὸ ἄνθος εἰς τὸν χορευτὴν της.

Γυναικεῖα αὐταπάρνησις. Ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ Πιτοβούργου ἐν Νεῖξ Ἰό κη ἡ δεσποινὴς Κάτε Δρέζελ ἠσπάθη τὸν μοναχικὸν βίον, ἰδρύουσα αὐτὴ νέον τάγμα ἀδελφῶν τῆς Ἀγίας Μεταλήψεως. Καταβέβη δὲ τὴν ἐξ ὀκτώ ἀτομικῶν δολλαρίων περιουσίαν της, πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν Ἰνδῶν γυναικῶν, ἐν γένει δὲ τῶν μαύρων, οἵτινες τόσα ὑφίστανται ἐτι μαρτύρια παρὰ τῶν πεπολιτισμένων Εὐρωπαίων.

Ὁ χορὸς τῆς Ἐνώσεως τῶν Γυναικῶν τῆς Γαλλίας. Ἐπιτυχί-

στατος καὶ λίαν προσοδοφόρος ὑπῆρξεν ὁ τὴν 16ην Ἰανουαρίου δοθεὶς ἐν τῷ Hotel Continental εὐεργετικὸς χορὸς τῆς Ἐνώσεως τῶν γυναικῶν τῆς Γαλλίας. Τὸ σωματεῖον τοῦτο ἐψήφισε τὸ ποσὸν 60,000 φρ. πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν Παρισίοις οἰκοδομῶμενων κατ' αὐτὰς δωδεκα προσωρινῶν νοσοκομείων. Ἐπίσης ἐψήφισθησαν 225,000 φρ. πρὸς τρίμηνον λειτουργίαν τῶν νοσοκομείων τούτων. Αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιτροπῆαι ἔχουσι ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου φρ. προωρισμένον πρὸς διοργανῶσιν 6,500 κλινῶν ἐν περιπτώσει πολέμου.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐδημοσιεύθη κυρωθεὶς ὁ νόμος περὶ τροποποιήσεως τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου. — Ἐν Θεσσαλίᾳ ἀνεφάνησαν ἀρουραῖοι μῦς κατὰ χιλιάδας ἀπειλοῦντες τὴν γεωργίαν. Ἡ κυβερνησις ἔλαβε σύντονα κατ' αὐτῶν μέτρα. — Ἡ νομικὴ σχολὴ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου προέτεινεν ὡς καθηγητὰς τοὺς ὑψηγητὰς κ. Ν. Δημαρᾶν καὶ Κ. Πολυγένην. — Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας ἀφίκετο εἰς Κέρκυραν. — Ἀναμένεται δὲ αὐτὸς καὶ ἡ Ἀρχιδούκισσα Στεφανία, χήρα τοῦ αὐτοκτονήσαντος διαδόχου Ροδόλφου. — Ὁ κ. Μ. Παπαρηγόπουλος, ὁ ἐν Πετροπόλει πρεσβευτὴς, διωρίσθη τοιοῦτος καὶ παρὰ τῷ Βασιλεῖ τῆς Ρουμανίας.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν τῆς συστάσεως τῆς Καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν ἀργυρῶν γάμων τῶν Βασιλέων, ἔθεσαν τὰς βίβλους ὑφ' ἃς θὰ συσταθῇ ἡ ἐκθεσις αὕτη. Ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως ὠρισθῆ ἡ 15 Ὀκτωβρίου 1892. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ θὰ ὦσι δεκτὰ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἔργα ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, ἀρχιτεκτονικῆς καὶ χαρακτηριστικῆς. Τὰ ἐκτιθέμενα ἔργα θὰ ὦσι πρωτότυπα, ἀντιγραφαὶ δὲ θὰ γίνονται δεκταὶ μόνον ἂν ἐξετελέσθησαν δι' ἰδιαιτέρου τρόπου ἐργασίας, ἧτοι ἂν ἔλαιογραφία τις εἶναι ἀντιγεγραμμένη ἢ δι' ὕδατογραφίας ἢ δι' οἰουδήποτε μέσου χαρακτηριστικῆς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Μ. Ι. Ἀργοστόλιον. Καλὴ καὶ φιλόφρων ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς καὶ δι' εὐγενῆ ἐνθουσιασμόν καὶ διὰ μέγαν ζῆλον. Αἱ συνταγαὶ σας ὠραιόταται. Δημοσιεύομεν μίαν σήμερον. Δρ. 15 ἐλήφθησαν. Καὶ πάλιν εὐχαριστοῦμεν. — Λαυριὰ. Ἡ ἐπιστολή σας μᾶς ἐξέπληξε. Μεταξὺ ἀναμνήσεων καὶ καθήκοντων τὰ δεύτερα ἐπιρατοῦσι. — Καν Β. Κ. Κ. Ἀθήνας. Γνωρίσατέ μοι παρακαλῶ τὴν διέθυσίν σας. — Καν Ι. Π. Β. Σουλινῆ.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ

Ἡ ἀτυχὴς Μαγδαλὴν κατελημμένη ὑπὸ τρομερᾶς μελαγχολίας διήρχει τὸ πλεῖστον τῶν στιγμῶν τῆς ἀπελπισίας της ἐν τῷ δωματίῳ, ἐν ᾗ εἶχε θαλοφρονηθῆ ἡ μήτηρ της. Πλὴν τῆς ὀδυνηρᾶς λύπης, ἦν ἡ ἀτυχὴς νεάνις ἠθῶνάντο διὰ τὸν φρικτὸν θάνατον τῆς λατρευτῆς μητρός της, κατετρυγέτο αὐτὴ καὶ ὑπὸ βαρυστασιῆς ἰδέας κατατροχούσης νυχθημέρον πρὸ πνεύμα καὶ τὴν ψυχὴν της. Πῶς διανοεῖτο ὁ Ροβέρτος ὁ μνηστήρ της, ὁ Ροβέρτος ὅστις τὴν ἐλάτρευε, καὶ ὅστις ἐλάτρευεν τὴν μητέρα της ὡς ἀληθὴς υἱὸς της, πῶς ἠδύνατο νὰ εἶναι καὶ δολοφόνος της ἐν ταύτῃ; Καὶ ὅμως τὸν εἶχεν ἴδει αὐτῇ. Καὶ τὸν εἶχεν ἐκδικηθῆ, συντελέσασα διὰ τῆς μαρτυρίας της ὅπως ἀποσταλῆ εἰς τὸ κάτεργον.

Ἄλλὰ διατὶ καθ' ὕπνον, εἰς τρομερὰ καὶ φρικτὸν ὄνειρα ἔβλεπε τὴν ὠγρὰν τοῦ νέου κεφαλῆν, στρέφουσαν πρὸς αὐτὴν βλέμμα περιθαυρῶ καὶ αἰτιωμένην αὐτὴν ὅτι ἀδικῶς τὸν εἶχε κατηγορήσει. Διατί εἰς τὰ ὠτὰ της ἀντίζει πάντοτε ἡ τελευταία φράσις, ἦν ὁ νέος τῇ ἀπηύθυνε εὐθὺς μετὰ τὴν καταδίκην του: Μαγδαλὴν! ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ μὴ λησμονήσης ὅτι χάρις εἰς σὲ ἡ ἀνθρωπίνῃ δικαιοσύνῃ καταδικάζει ἕνα ἄθῳον.

Ἡ μόνωσις εἰς ἣν εἶχε καταδικάσει ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν τρομερῶν ἐκείνων ἀστυχημάτων συνετέλεσεν ἐπὶ μᾶλλον εἰς τὸ νὰ τραχύνῃ τὸν χαρακτῆρα της. Δὲν ἐδέλετο κανένα πλὴν τοῦ ἱατροῦ Βορναβὴλ καὶ τοῦ Κορδὸλ, ὅστις εἶχεν ἀναλάβει τὴν διαχείρισιν ὅλης τῆς περιουσίας της.

Ἄλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς ἰδίᾳ πρὸς τὸν τελευταῖον ἢ Μαγδαλὴν ἐδείκνυσεν ἀντιπάθειαν καὶ ἀποστροφήν ἀκατανίκητον. Ἐκείνος ὅμως δὲν ἐφαίνετο δυσμεταστρέψιμος διὰ τὴν ψυχρὰν καὶ ἀπότομον

Συμμορφούμεθα ὀδηγίαις σας. Διὰ τὸ ἐν Πειραιεὶ κ. Καραβία. — Καν Εὺ. Π. Ρ. Νέον Καρλοβάσιον. Βεβαίως δύνασθε νὰ τὴν ἔχητε εἰς Κηπόλιν, περιλαμβάουσα τακτικῶς αὐτὴν παρὰ τῶν ἐκεῖ διανομῶν μας. Γνωρίσατέ μας μόνον τὴν ἐκεῖ διέθυσίν σας. — Καν Β. Α. Γενεύην. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' εὐγενεῖς κρίσεις καὶ συγχαίρομεν δι' ὠραία πατριωτικὰ αἰσθήματα. Νέα συνοδηγήτρια ἐνεγράφη. Ἐκθεσις ἀποκλειστικῶς κυριῶν δὲν θὰ γίνῃ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἀλλὰ γενικαί, οὕτως εἶπειν, καλλιτεχνικαὶ ἐκθεσεῖς δύο. Ὡστε καὶ εἰς αὐτὰς δύνασθε νὰ λάβητε μέρος. — Καν Σ. Α. Ζ. Ἀθήνας. Συνοδηγήτρια ἐνεγράφη. Ἐπερ προστατευομένης σας ἐπράξαμεν εὐχαρίστως ὅτι ἠδυνήθημεν. — Καν Ε. Α. Σάμον. Παρὰ τοῦ υἱοῦ σας ἐλάβομεν Δρ. 80 καὶ ὄχι φρ. 90 ὡς γράφατε. Εὐχαριστοῦμεν ἐν τούτοις θερμῶς καὶ γράφομεν. — Καν Σ. Σ. Τοῦρνο-Μαγουρέλι. Ἐπιστολήν σας ὡς καὶ φορτωτικὴν ἐλάβομεν. Μυρία εὐχαριστίας. Λυποῦμεθα διότι οὐ παρέχομεν τόσας ἀνησυχίας. Γράφομεν. — Καν Σ. Α. Γεωργέβον. Ἐληθμονήσαμεν νὰ σὰς γράψωμεν ὅτι τὰ δύο καλλιτεχνήματα ἐλήφθησαν καὶ ὅτι θὰ φροντισόμεν νὰ τὰ ἐκθέσωμεν εἰς ἀμφοτέρας τὰς διοργανουμένας ἐκθεσεῖς. — Καν Μ. Τρ. Γενεύην. Ἐνεγράφητε. Συνοδηγὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Μ. Γ. Γαλάξιον. Νέα συνοδηγήτρια ἐνεγράφη. Συμμορφούμεθα ὀδηγίαις σας. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Θ. Π. Λευκωσίαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Πράξατε ὅπως νομίζετε καλόν. — Καν Ν. Ν. Ταυριδα. Ρουβλ. 7 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Ε. Γ. Ν. Σόφιαν. Ἐνεγράφη. Μυρία εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. — Καν Δ. Α. Μήνιαν. Τὸ φύλλον σας κατὰ λάθος τῆς διεκπεραιώσεως ἐξηκολούθη, φαίνεται, νὰ στέλλεται εἰς Βῶλον. Ἦδη ἐλήφθησαν τὰ κατάλληλα μέτρα. Μουσικὴ ζητηθεῖσα ἀπεστάλη ἐγκαίρως. — Καν Ι. Β. Κηπόλιν. Δ' τόμος ἐδύθη εἰς βιβλ. Κ. Ὁ πέμπτος συμπληροῦται μόνον σήμερον. — Καν Χ. Μ. Κηπόλιν. Γνωρίσατέ μοι ἐὰν σὰς καθυστεροῦσιν ἀρθροῖς. Συμμορφούμεθα ὀδηγίαις σας. — Καν Κ. Ρ. Μετυλήνην. Δημοσιεύθησεται. — Καν Θ. Μ. Κεφαλληνίαν. Φύλλον καὶ ἡμερολόγιον ἀπεστάλη εὐχαρίστως. — Καν Σ. Δ. Δ. Γουμίσι. Ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν ἐν ἀγνοίᾳ μου καὶ θάβομαι μεγάλως διὰ δίκαια παράπονά σας. Ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς τελευταίας τοῦ κ. Κ. ἐπιστολῆς ἐδόθησαν αἱ σχετικαὶ διαταγαί, καὶ ἤλπιζον ὅτι πᾶσα ἀφορμὴ παραπόνων ἦρη. Μήπως ὑπάρχει ἐν τῇ πόλει σας καὶ ἄλλη φέρουσα τὸ αὐτὸ ὄνομα; — Κας κ. συνοδηγήτριας. Ἀθήνας. Δρ. 32 ὑπερτῆς Ἀδελφότητος τῶν Θυγατέρων τοῦ Βασιλέως ἐλήφθησαν. Σὰς εὐγνωμονοῦμεν καὶ συγχαίρομεν διὰ τὰ φιλόφρονα καὶ εὐγενῆ σας αἰσθήματα.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ὅλα τὰ πτηνὰ κυνηγίου ἢ οἰκίστα, δὲν πρέπει νὰ μαγειρεύονται τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐφρονεῖσθαι. Πρέπει νὰ μένουσι τοὐλάχιστον μίαν ἡμέραν πρὶν νὰ εὐρηθῶσιν, ἄλλως τὸ κρέας των εἶναι πολὺ σκληρόν. Ἐὰν ὅμως ἔτακτος ἀνάγκη παρουσιασθῇ νὰ σφάξητε ὄρνιθα καὶ μαγειρεύσῃτε αὐτὴν ἀμέσως

τῆς Μαγδαλινῆς πρὸς αὐτὸν συμπεριεραῶν. Τούναντιον ἡ ἰδέα τοῦ νὰ γίνῃ σύζυγος της ἐφαίνετο ριζωθεῖσα ὀριστικῶς εἰς τὸν νοῦν του, καὶ ἡ ψυχρὸτης δ' αὐτῆς εἶχε μεταβάλλει τὸ πάθος του εἰς παροξυσμὸν ἀκατανίκητον.

Πράγμα τρομερὸν καὶ φρικτὸς! Τὸ θυεὶν αἷμα τῆς μητρός ἐκείνης, ἦν ὀνειροπόλοις ὡς τρελλὸς νὰ σφίξῃ εἰς τὴν ἀγκάλην του, ἀντὶ νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ αὐτῆς, συνετέλεσε εἰς τὴν ἔξασιν τοῦ κτηνώδους, πρὸς τὴν κόρην πάθους της.

Ὅταν δὲ μνηστήρες τινεὶ ἐπεφάνισαν εἰς τὸν ὄρκο τῆς ἐγγυμοσύνης τοῦ γάμου ὁ Κορδὸλ κατελήφθη ὑπὸ παραφρονος ὀργῆς. Ἡ Μαγδαλινὴ ἐν τούτοις ὑπερποτε ἄλλοτε δυστυχῆς, οὔτε πρὸς στιγμὴν κἂν ἐπέστρεψεν εἰς ἑαυτὴν νὰ σκεπθῆ περὶ γάμου καὶ οὕτω οἱ μνηστήρες ἀπεμακρύνοντο ἄπρακτοι καὶ οἱ εὐδοί τοῦ Κορδὸλ διεσκοδάζοντο.

Ὅσον ἐν τούτοις καὶ ἂν εἶχεν ἀποσκληρυνθῆ ἡ καρδιά του, ὑπῆρχον στιγμῆ καθ' ἃς αἰσθημα φόβου, ἀορίστου ἀνησυχίας, ἴσως δὲ καὶ τύφωσις συνειδήσεως ἐτάραττον τὰς σκέψεις του καὶ εἰς ἀληθῆ τὸν ἐνέβαλον ἀμηχανίαν. Πρὸς διασκέδασιν καὶ καθυσχύασιν τοῦ νευρικοῦ τοῦ συστήματος κατέβρευσεν εἰς πνευματικὴν ποτᾶ, ἐλπίζων νὰ εὐρῆ ἐν τῇ μέθῃ τὴν ἀναγκαίαν δύναμιν, ὅπως παλαίση κατὰ τῶν τρομερῶν τῆς φαντασίας του καταδιώξεων, κατὰ τῆς ὁσμῆραι ἐξεγερμένης συνειδήσεώς του.

Ἐπρεπε τὸ μαρτύριον τοῦτο νὰ λάθῃ πέρας. Τῷ ἐρρειδιζέτο ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα, ἰκανοποίησις τῶν πόθων του, ἡ κολοσιαία τέλος περιουσία τῆς ὀρφανῆς, πρὸ παντός δὲ ἡ ὠραία ἐκείνη κόρη, ἧς τὴν κατάκτησιν ἐπέθυμε ἦδη ὡς παράφρων. Τότε μόνον θὰ ἐλησμονεῖ τὸ παρελθόν.

Ἄλλὰ πῶς νὰ ὑπερβικῆσθ τὴν δειλῶμένην τῆς κόρης ἀντιπάθειαν. Ἀπητέτο ἔκτακτος τῆς περιστασις, ὅπως αἰσθήματα συμπαθείας διαδεχθ

τότε πριν την σφάζετε, ποτίσατέ την εν κοιλίαιον ζέουσι. Εάν οίον δήποτε των άνω πουλαρικών κάμετε ψητόν εις σούβλαν, τό περιτύλιξατε έντός καθαρού γάρτου καλώς βουτυρουμένου ή με έλαιον ήλειμμένον και έπειτα τό ψήνετε. Όταν πλησίαζή να είναι έτοιμον, αφαιρείτε τό χαρτί και περιστρέφετε τό ψητόν σας ταχέως επί τινος σιγμάς επί δυνατής πυράς. Ούτω κοκκινίζει, γίνεται τραγανωτόν, χωρίς να χάση ποσώς την γευσιν και τον χυμόν του.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Κυδώνια παραγεμιστά. Έκλέξατε άρροκώδυνα στογγυλά, κόψατε τό επάνω μέρος χωρίς να τρυπήση, κατόπιν σκάψατε και γεμίσατε με κημά, τον όποιον έχετε έτοιμάσει, ως εξής :

Έκλέγετε κρέας κατάλληλον διά κημά ήτοι τό τρυφερώτερον μέρος, τον κόπτετε λεπτότατον, αφαιρείτε όλας τας ίνας, προσθέτετε πέντε ώς όχ: όλων τών λευκά εν ή δύο μόρον, κανέλαν, όλίγον μουχοκάριον, όλίγα γαρύφαλα και ζάχαριν λεπτοκοπανισμένα, τον ζυμώνετε και τον καθουρδίζετε επί μετρίας πυράς όταν είναι έτοιμος γεμίσατέ τα και σκεπάσατε με τό τεμάχιον όπρσ αφηρέσατε, και τό όποιον καρρόνετε ύλόγυρα με γαρύφαλα διά να μην εξατμίζεται, τά τοποθετείτε έντός γύτρας χαλκίνης προσθέτουσα τό ανάλογον βούτυρον και όλίγην πάσταν (ντομάταν), σκεπάζετε καλώ; την γύτραν και αφήνετε να σιγοψήνουνται επί άσθενούς πυράς, άμα είναι κατά τό ήμισυ έψημένα επιπάσατε διά λεπτής ζαχαρώσεως και κανέλας σκεπάσατε έρμητικώς; την γύτραν και αφήσατέ τα έως ότου ροδίσουν και έψηθώσι.

Κατ' αυτόν τον τρόπον γίνονται τά μήλα και τά άχλάδια.

Πουλιά παραραγεμιστά. Μαδίσατε πρό μιάς ημέρας άφαιρέσατε τά έντόσθια και κρεμάσατέ τα ίνα στεγνώσωσι, την έπομένην πλύνατε και αλατίσατε με όλίγον ψιλόν άλας, τοποθετήσατε έντός γύτρας χαλκίνης με άρκετόν βούτυρον σκεπάσατε την γύτραν και άφετε να σιγοψήνουνται επί έλαφράς πυράς μεταστρέφουσα αυτά από καιρού εις καιρόν ώστε να κοκκινίσωσιν. Ίδιαιτέρως καθαρίζετε άμύγδαλα, κουκουνάρια, ανάλογον σταφίδα κορινθιακήν, λεπτοκοπανίζετε γαλέταν, κανέλλαν, ζάχαριν, όλίγα γαρύφαλα και μουχοκάρια τά αναμιγνύετε όλα όμου και τά τηγανίζετε διά βουτύρου, προσθέτετε και όλίγα κάστανα έψημένα άν θέλετε, όταν τηγανισθώσιν έχετε όλα τά έντόσθια έκτός των έντέρων εις λεπτότατα κομμένα τεμάχια άτινα αναμιγνύετε και γεμίζετε τά πουλιά και τά ράπτετε. Τό στήθος τό γεμίζετε με τό εξής μίγμα, βρέχετε ένα τεμάχιον ψύχρα ξηράς φραντζόλας έντός γάλακτος την λυώνετε καλώ; την αναμιγνύετε μετά των άνω μυρωδικών ήτοι κανέλλα; κλπ. όλίγην ζάχαριν και κουκουνάρια, προσθέτετε όλίγην πάσταν, τό ανάλογον ύδωρ και βούτυρον, σκεπάζετε έρμητικώς; την γύτραν και τά αφήνετε να σιγορδύσωνται επί έλαφράς πυράς.

Κατ' αυτόν τον τρόπον γίνεται και άρνίον του γάλακτος. (Όφελόνται εις την εύγενή προθμίαν καλής συνδραμητρίας).

φορουμένων φράσεων, αίτινες εξέθειον όπως δήποτε την νεάνια. Ο Κορδολ έννοήσας ότι ή περίστασις ήτο κατάλληλος, ίνα και με θυσίαν τής ζωής του φωνή έτοιμος να υπερασπίση τό όνομα τής Μαγδαληνής, έλαθε στάσιν προκλητικήν απέναντι του νέου και ή μικρά έρις των κατέληξεν εις μονομαχίαν, εν ή έκουσίως σχεδόν ο Κορδολ άφίθη να πληρωθή.

Περιτόν να είπωμεν ότι ο Ιατρός τής μονομαχίας ταύτης ήτον αυτός ο έτερος των κηδεμόνων τής Μαγδαληνής όστις έπεδοκίμασε πληρέστατα την γενναίαν του Κορδολ πράξιν και όστις μετά την πρώτην τής πληγής επίδεισιν έσπευσε να αναγγείλη τό γεγονός εις την κηδεμονουμένην του.

Ήτο άνοιξις και ή Μαγδαληνή είχαν έγερθή την πρώϊαν εκείνην λίαν ένωρίς, να αναπνεύση τά άρώματς, άτινα ή άτμοσφαίρα εν τή έξοχη άποπνέει κατά την ώραν ταύτην του έτους.

Η έκπληξις τής υπήρξε μεγάλη, όταν είδε τον Ιατρόν να παρουσιασθή πρό αυτης εις τοιαύτην πρωϊνήν ώραν. Άγαπητέ Ιατρέ, τήειπε, βλέπετε πως άπολουθώταξ διαταγά; σας. Άληθώς ή φύσις είναι ο άριστος των Ιατρών, ο έπικινδυνωδέστερος των άνταγωνιστών σας. Σήμερον ήμην ύπέρ ποτε πρωϊνή; Έγώ κάμει ήδη τον περίπατον, αισθάνομαι έμιαυτην πολύ καλά και πεινώ καθ' υπερβολήν.

— Έλθετε να προγευματίσωμεν.

— Και έγω ήμην πολύ πρωϊνότατος βεβαίως σου σήμερα διά λόγους έντελώς έξαιρετικούς, όστινες και σε άφορῶσιν όλίγον.

— Έχετε άσθενή, εις τον όποιον πρόκειται να προσέλθω άρωγός; Έμίαι προθυμοτάτη.

— Έγώ άσθενή νέον πρό μιάς ώρας, διότι σήμεραν την πρωϊαν έπληγώθη εις μονομαχίαν. Είναι γνωστότατός σας και ή κατάστασις του σας ένδιαφέρει βεβαίως όσον και έμέ. Πρόκειται περί του Κορδολ.

Ο κ. Κορδολ έμόνομήχησε! είπει μετ' έκπληξέως ή Μαγδαληνή.

— Ναι. Και έλλήθην ως Ιατρός εις την μονομαχίαν ταύτην. Όφελω δε να όμολογήσω ότι τον κινήσαν αυτόν τον τόσω φιλήσυγον εις μονομαχίαν αίτιον τή περιποιεί μεγάλην τιμήν και ότι τό τραγμά του όσω επικίνδυνον και άν

ΓΑΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑΟΥΡΤΗ ΑΔΟΛΟΝ

Θέλετε γάλα άδολον, άρωματωδες γλυκύ; Θέλετε γιαούρτι εν είδει κρέατος γευστικώτατον, αναπληροϋν πάν γλυκύσμα. Αποταθήτε εις τό γαλακτοπωλείον Γιαννέτσου, όδός Πραξιτέλους αριθ. 5.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ
ΑΔΕΛΦ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Άθηναι. — Όδός Έρμού, αρ. 121.

Τό πρώτον και μόνον εν Άθηναις κατασκευάζον παντός είδους Άνθη ύπερτερα κατά την φυσικήν απομίμησιν και αυτών των Εύρωπαικών. Άνθη δια κπέλα, δια φορέματα νυμφικά και χοροϋ, δι' Αϊθούσας, Γυρλάντες και Πέπλα Νυμφικά. Στέφανκ δια γάμους έκλεκτής ποιότητος εις τιμας άπιστεύτους, σ/έρον χάρισμα, Στεφάνους πολυτελείς δια κηδείας εις τό ήμισυ των Εύρωπαικών τιμών.

Έκλεκτή και πλουσιωτάτη συλλογή παιδικών παιγνίων και κομψογεννημάτων επίσης εις τιμας εύτελειστάτας. Πάντα ταύτα εις τό επί τής Όδου Έρμού 121 κατάστημα των ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ.

ΠΑΡΑ ΤΗ; κ. ΑΘΗΝΑΙ ΒΙΤΣΕΝΤΖΟΙ

Τώρα ότε προσετοιμάζεται τας έσθλας δι' έσπερίδας και χορούς μη λησμονήτε ότι τό εργοστάσιον τής κ. Αθηνάς Βιτςέντζου διακρίνεται διά την καλλισθησίαν και την επιτυχή κατασκευήν γυναικείων ένδυμασιών, ότι έκτελει πάντα παραγγελίαν μετά καταπληκτικής ταχύτητος και ότι αι τιμαί τής είναι κατώτεροι παντός συναγωνισμού.

Διεύθυνσις: Όδός Άγίας Ειρήνης. Απέναντι 1ου έμπορικου καταστήματος Άδελφών Άκριβού.

ΜΑΝΗΛΙΑ, ΠΕΡΙΚΝΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ

Ν. Κ. ΠΕΠΑΣ επί τής όδοϋ Σταδίου

Περισσότερα χρήματα δαπανώμεν εις τα ψιλικά, ως λέγουσι συνήθως, ή εις τά φορέματα και υποδήματά μας, άτινα αποτελούσι την κυρίως περιβολήν. Περικνημίδες και ρινόμικτρα, αλεξήλια και χειρόκτια είναι και διά τούς άνδρας και διά τας γυναίκας άπαραίτητα, σπανίως όμως και καλής ποιότητος, εάν δεν ίναι πολύ άκριβά.

Μόνον τό νεοσύστατον επί τής όδοϋ Σταδίου κατάστημα ψιλικών του κ. Ν. Πέπας συνδυάζει τό εύνοον μετά τής άρίστης ποιότητος των πωλουμένων πλουσιών και ποικιλωτάτων ειδών τής γυναικείας και άνδρικής ένδυμασίας.

Τό συνιστώμεν θερμότατα εις τας κ. κ. άναγωνίστριας μας. Μία επίσκεψις μόνον άρκεί, όπως πισθώσιν ότι ή σύστασις μας είναι εύεργετική.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ τής ζωγραφικής εύμεθοδωτάτος, εν βραχεί διαστήματι καταρτίζον άριστα τας μαθητρίας του ζητεί παραδόσεις εις τιμας μετριωτάτας. Συνιστάται θερμώς και παρ' ήμιν. Πληροφορία εις τό γραφεϊόν μας.

είναι, πρέπει να θεραπευθί, έν παραδεχθώμεν Θεόν προστατεύοντα εύγενείς και αγαθούς άνθρώπους.

— Άλλά διατί ή μονομαχία αύτη; και μετά τινος ήρώτησεν ή νεάνις μετ' ένδιαφέροντος.

— Με βρωνισάκον τινά δι' Έκρενδία, όστις μεταξυ των άλλων είχε ζητήσει πρό τινος την χειρά σας και όστις εν συνανατροπή τινι έτόλμησε να όμιλήση ύβριστικώς κατά οικογενείας και προσώπων, άτινα ο Κορδολ τιμά και σέβεται.

Η Μαγδαληνή άκούσασα τον Ιατρόν είχε γίνει κάτωχρος.

— Και περί ποίας οικογενείας έπρόκειτο σα; παρακαλώ, Ιατρέ; περί ποίου προσώπου;

— Ω! τέκνον μου! είπον ο Ιατρός κάπως εν άμηχανία. Πρός τί να σοι τό κρύψω, άρσθ θα τό μάθης παρ' άλλων. Νομίζω ότι τό όνομά σου ως και τό του πατρός σου εύρίσκονται αναμειγμένα εις την ύπόθεσιν ταύτην.

— Ο κ. Κορδολ άπέδειξεν εις την περίστασιν ταύτην ότι είναι άληθής τής οικογενείας μου φίλος και ή προς αυτόν εύγνωμοσύνη μου έσται αιώνια, είπίπεν ή Μαγδαληνή θαρρόυσα.

— Εύγνωμοσύνη, ής είναι άξιος, τέκνον μου, διότι δεν ήτο μόνον ο σεβασμός και ή ειλικία, αίτινες υπηγόρευσαν την πράξι, του, αλλά και αίσθημα πολύ τρυφερώτερον, όπερ φαίνεται τρέφων από έτών ήδη προς σε. Είςζούρας ποία υπήρξεν ή πρώτη του λέξις, έλθός ως συνήθην εις έαυτόν και ως τώ είπον ότι ήλπίζον να τον σώσω. Κρίμα! άπήντησε μόλις άβρόννων τας λέξεις του. Έπεθύμουν τόσον να αποθάνω δι' αύτην.

Η Μαγδαληνή ούδεν άπήντησεν εις ταύτο. Ερώθημα ζωηρόν άνήλθεν επί των παρεών της, στρηγυθεϊσα δε εις τον βραχίονα του Ιατροϋ και κάτω νεύουσα εισήλθε μετ' αυτού εις την αίθουσαν τής έπαύλεως.

— Άγαπητέ Ιατρέ, είπε καθήμενη επί τής ώρας της. Σας είχαριστώ δι' όσα σήμεραν μοι είπατε, χωρίς ούδεν να μοι αποκρύψητε εκ των διατρεφάντων. Ηδη σας παρακαλώ να επιστρέψητε παρ' τώ κ. Κορδολ, όστις θα έχη βεβαίως ανάγκην των φρονιζών και περιθάλψιών σας.

(Άκολουθεί)